

Duna-party

28. VASAS KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÓTÁBOR
Baracs, 2008. JÚNIUS 30 - JÚLIUS 10.

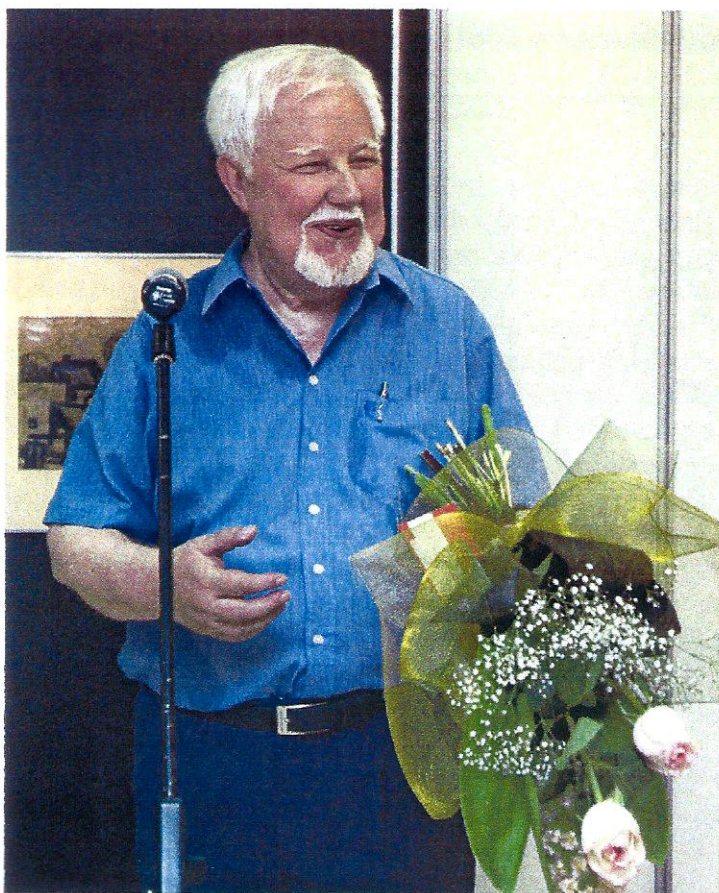

Bogácsné Kis Katalin: Pentele híd (olaj, részlet)

A 2008. ÉVI ALKOTÓTÁBOR RÉSZTVEVŐI

név	lakcím	telefon	mobiltelefon
Buna Konstantin művészeti vezető			
Závodszy Zoltánné táborvezető			
B. Kakas Gizella			
Bartis Ilona			
Bogácsné Kis Katalin			
Deák Margit			
Fehérné Gádori Melinda			
Feyér Mária			
Kápolnás Mihályné			
Kovácsné Bakos Veronika			
Mayer Irén			
Molnár Györgyi			
Nagyné Koncz Éva			
Nimsz Kati			
Papp Cecília			
Rosta Erzsé			
Rudas Judit			
Táboriné Ugray Klára			
V. Mosolygó Ildikó			
Varga Zoltánné Gabriella			
Zsombolyai Mária			

*Mindannyian szeretettel
köszöntjük a hetvenéves
Buna Konstantint, aki 28 éve
vezeti a Vasas alkotótábor!*

Beköszöntő

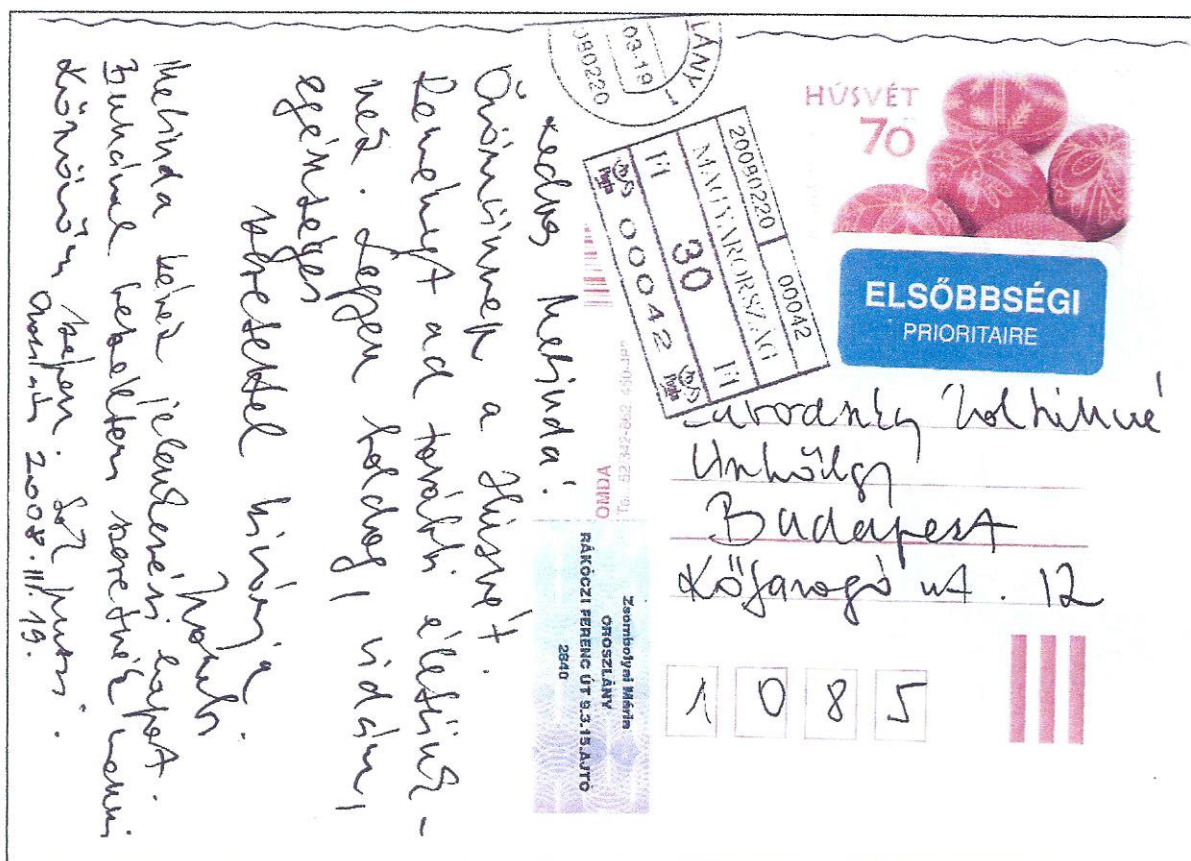
Kedves Konstantin, kedves Alkotók!

2005 nyarán a szarvasi alkotótáborban meglátogattalak Benneteket, már akkor megfogalmazódott bennem a gondolat, hogy a Körös-part és a Tisza-part után meg kellene ismernetek a Duna-partot is. Dunaújvárosi lakosként a Dunapack baracsi üdülőközpontját találtam erre a legmegfelelőbb helyszínnek. Amikor Závodszkyné Melindával megnéztük, rögtön beleszeretett, és már alig várta a táborkezdet. Remélem, Baracs a Ti tetszéseket is elnyerte, és számos pozitív élménnyel gazdagodtatok a tábor során, illetve a Munkásművelődési Központban tartott kiállítás alkalmával.

A magam részéről örülök, hogy kicsit közelebről megismerhettem a munkátokat, és bízom benne, hogy találkozunk az októberi kiállítás-megnyitón! További sikeres alkotást és minél több kiállítást, közönség előtti bemutatkozást kívánok Nektek!

Szántó Péter,
a Munkásművelődési Központ igazgatója

Ajánlatos idejekorán jelentkezni!

Zsombolyai Mária már húsvéti üdvözlőlapján, elsőként jelentkezett a táborba

Bartis Ilona: Élet a táborban

Eljött a nap, a várva várt! Indulásra készen még egy utolsó ellenőrzés, a sok motyó közepén állva.

Az utat lassan morzsolja az idő, közben a gondolatok a tábor körül forognak. Hova érkezem, milyen a szállás, a környezet, ki lesz a szobatársam, kik lesznek a táborlakók? A tábor az alkotásról, az önmegvalósításról szól, kötetlen, nem szoros keretek közé tartozó szabad foglalkozás.

A gyönyörű táj rabul ejt, kínálja magát a szépségre, alkotásra éhes táborlakóknak. A természet, melynek arca percnként változik, mely kacéran csalogat, és csalfán, üdén tűri, hogy csodálják. Naponta más és más helyszínt, látványt próbálunk megörökíteni, kisebb-nagyobb sikerrel.

A naponta tartott esti korrektúrákon igazolódnak vissza munkáink eredményei. Művész tanárunk, Buna Konstantin minden táborlakó munkáját elemzi, véleményezi, tanácsai, ötletei sokat segítenek az alkotásban. A kis csapat napról-napra jobban összerázódik, segíti a félszeg kezdőket, a görcsös kezek lassan megenyhülnek, mint könnyed szellő, suhannak az ecsetek a vásznan. A sikerélmény, az alkotó munka enyhíti a feszes idegeket, itt már csak a látvány, a játék, a természet csábos hangulata keríti hatalmába a társaságot.

Az utolsó napok izgalma, a kiállítás megnyitása a közönség előtt, és a visszajelzés, mely olvasható az érdeklődő arcáról. Nehéz ennyi élmény után visszatérni a hétköznapi zajába, de emlékezni jó!

MOTRING HELYETT ECSETTEL – részlet Balla Tibor írásából
Megjelent a Dunaújvárosi Hírlapban, 2008. július 10-én

Többségében nyugdíjas korú hölgyek alkottak az elmúlt héten a Dunapack baracsi szabadidőparkjában. A tábor munkáiból kedden nyílt tárlat.

A tábor komoly hagyományra tekint vissza, hisz az idei a huszonnyolcadik alkalom, hogy összegyűlnek egy hétre festeni, rajzolni. Ottjártunkkor békés kép fogadott, a Dunapack Rt. szabadidőparkjában szerte festegető hölgyeket látni, a faház teraszán pedig sorjáznak már a kész alkotások. Kis csoportokba verődve beszélgetnek, nemrégiben ért véget Ifj. Koffán Károly előadása. Kalauzul szegődik mellénk Závodszy Zoltánné, a főszervező, a Vasas Művelődési Intézmények Szövetségének elnöke.

Büszkén mutatja a tavalyi táborról készült újságot (!), melyet maguk írnak, s minden alkotó legalább egy munkája szerepel benne. Emellett igyekeznek valamilyen humoros tartalmat adni az alig ötven példányszámban megjelenő, átgondoltan szerkesztett és jó ízléssel tördelt (emlék)lapnak. Hozzánk csapódik Rosta Erzsébet, aki tizenkilenc éve - nyomdász múltjának köszönhetően - gazdája a lapnak Buna Konstantin művészeti vezetővel együtt. Ő az elsők között volt. Még arra is emlékszik, amikor szobrok is készültek a táborban. Erzsébet néni már a tábor alatt igyekszik mindenkitől kicsikarni az írásokat, hogy a kiállításon már kioszthassák. A tavalyi lap különlegessége, hogy amikor készült, a Pentele híd még nem állt. Azonban Erzsébet néni unokája az egyik tervező, ezért az építésről rendszeresen kapták a fényképeket.

Társukat, Lizák Pálmát annyira megihlette, hogy a konstruktivista festő alkotásba foglalta a készülő hidat. Idén a Munkásművelődési Központ vállalta a segítő szerepet. A táborban résztvevő hölgyek képzőművészeti körökbe járnak, és alkotnak. A főszervezőtől megtudtuk, az ország szinte minden tájáról érkezett a húsz alkotó, de Frey Ágnes személyében van köztük dunaújvárosi is. Dunaújvárosban eddig még nem jártak, de lenyűgözte őket a Duna és a táj, amelyet a Dunapack szakszervezetének köszönhetően élvezhetnek, de előfordul, hogy fél ötkor már lemennek a partra a napfelkeltét megfesteni. Nagyon nagy segítségükre van a Munkásművelődési Központ, és nem csak az alapanyagokban, Szántó Péter személyesen is sokat tesz értük, a reggeli bevásárlásban is részt vállalt.

Táboriné Ugray Klára: Dunapack üdülő

Bemutakozom:

V. Mosolygó Ildikó vagyok

1950-ben Budapesten születtem. Közel 30 évet a Balaton mellett éltem, a második 30 évemet a Duna mellett töltöttem el Dunaújvárosban.

Mindhárom gyermekem már önálló életet él.

Már nyugdíjas vagyok. Vegyészként kezdtem a munkás éveimet, majd könyvelőként és árszakértőként folytattam.

Három éve járok a dunaújvárosi Barcsay Stúdióba. Mészáros Edit tanítványa voltam két évig.

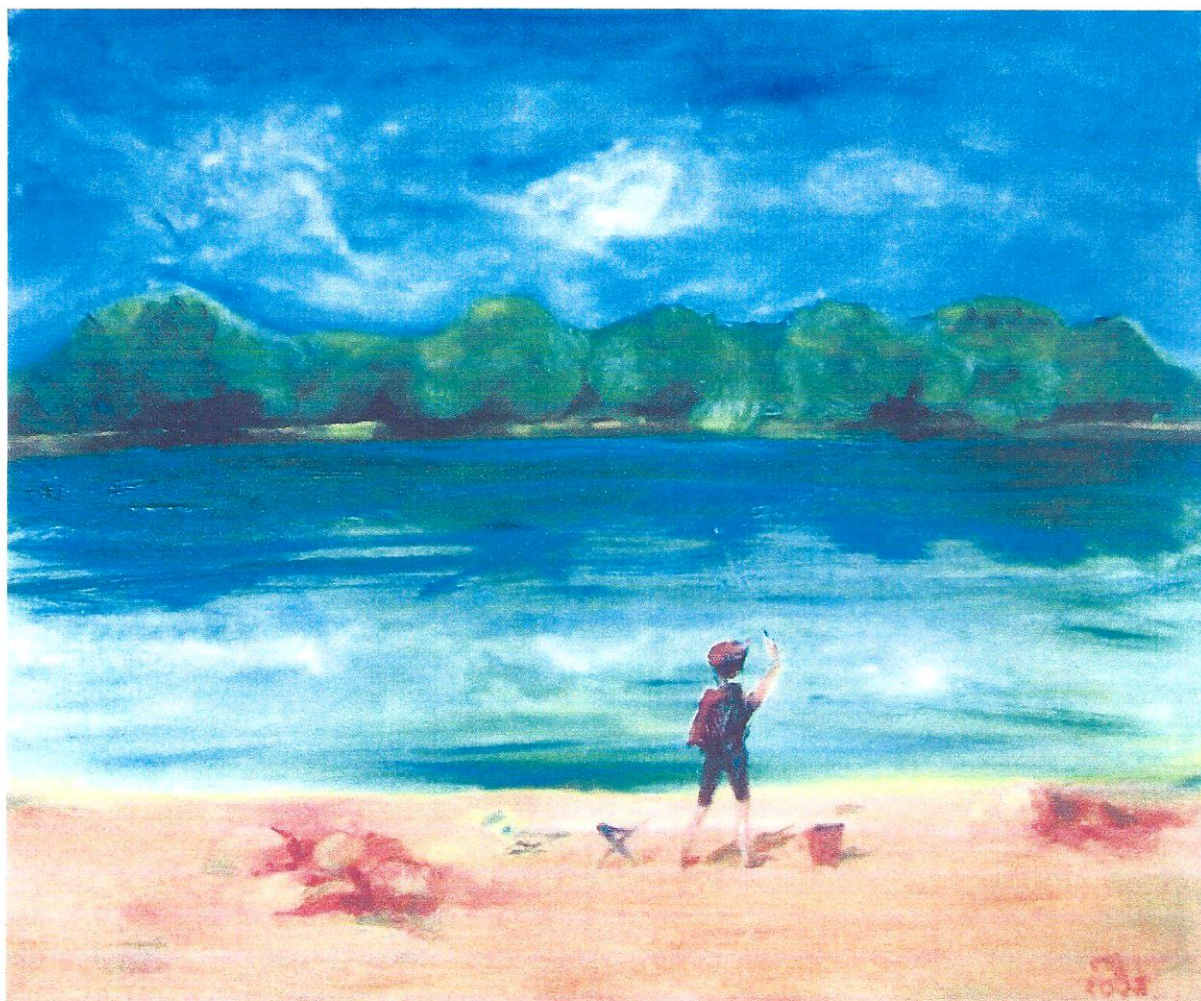
Ő sajnos lebetegedett, így ifj. Koffán Károly grafikus, festő vette át tőle a stafétabotot.

A stúdióban eleinte rajzoltam, majd áttértem az akvarellre, mert a színek sokkal jobban érdekelnek, mint a fekete-fehér rajzok.

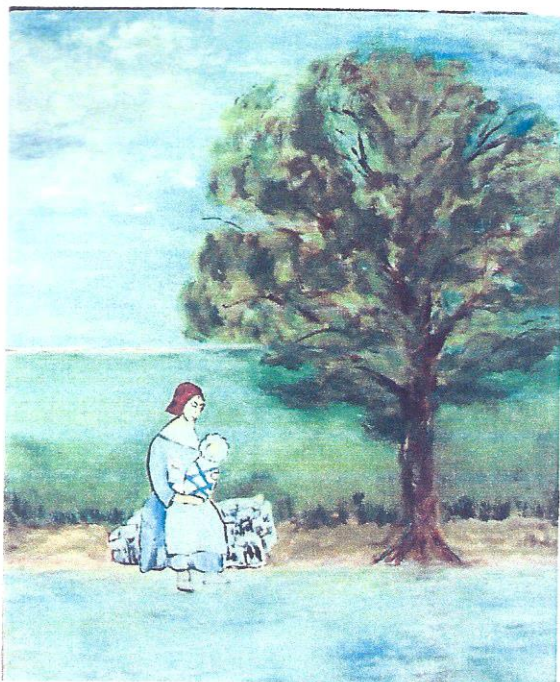
Az alkotótábort nagy lehetőségnek tartom további fejlődésem érdekében. Itt segítséget és biztatást kaptam.

Köszönöm, hogy jöhettem, és ha az élet úgy hozza, szívesen jönnék máskor is.

V. Mosolygó Ildikó

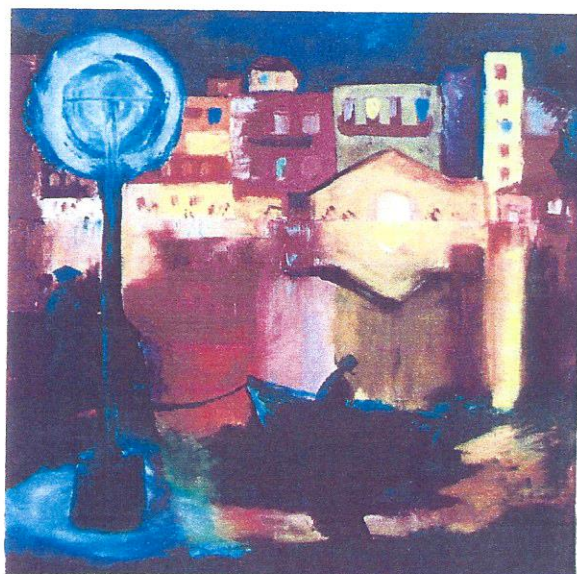
V. Mosolygó Ildikó: Hal lesz vacsorára

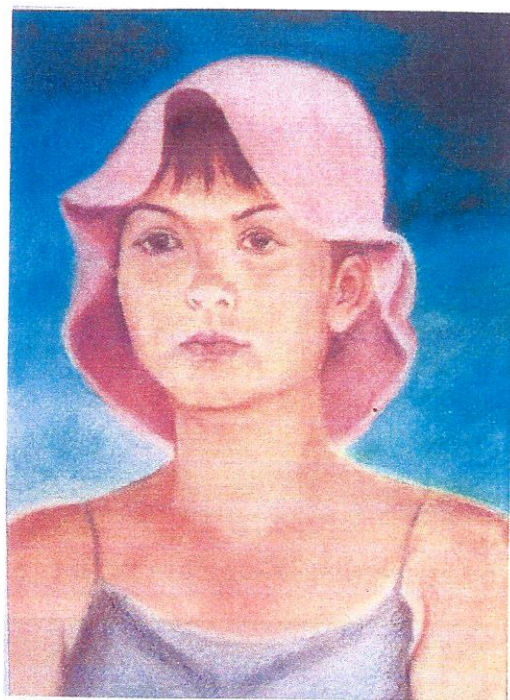
B. Kakas Gizella: Duna-parti Madonna

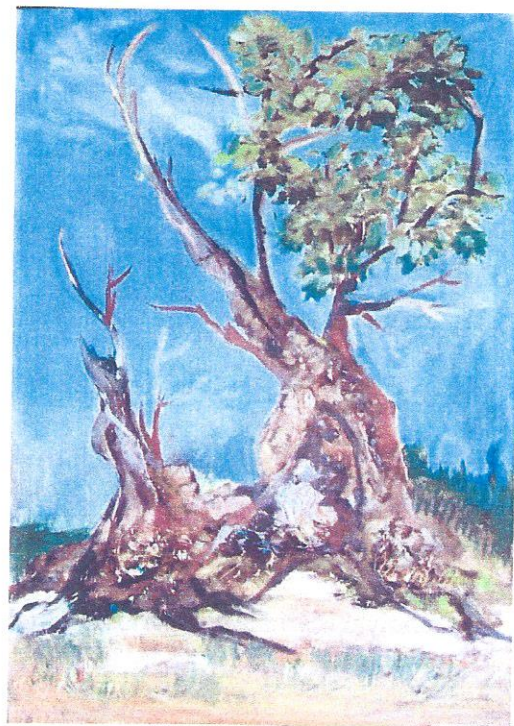
Fehérné Gádori Melinda: Szürkebarát

Nimsz Kati: Kapásra várva

Kápolnás Klára: Zsuzsika

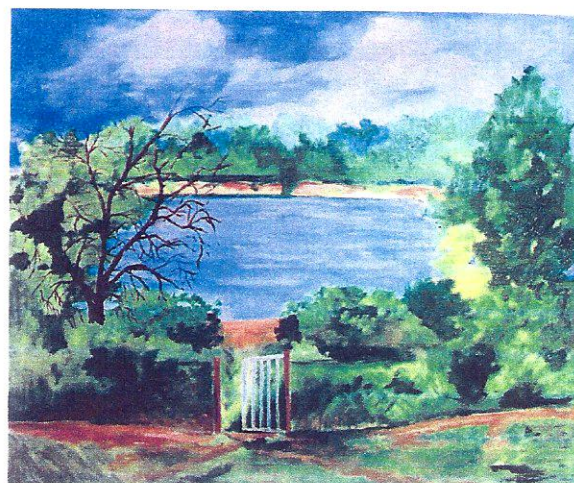
Feyér Mária: Vén nyárfa a Duna-parton

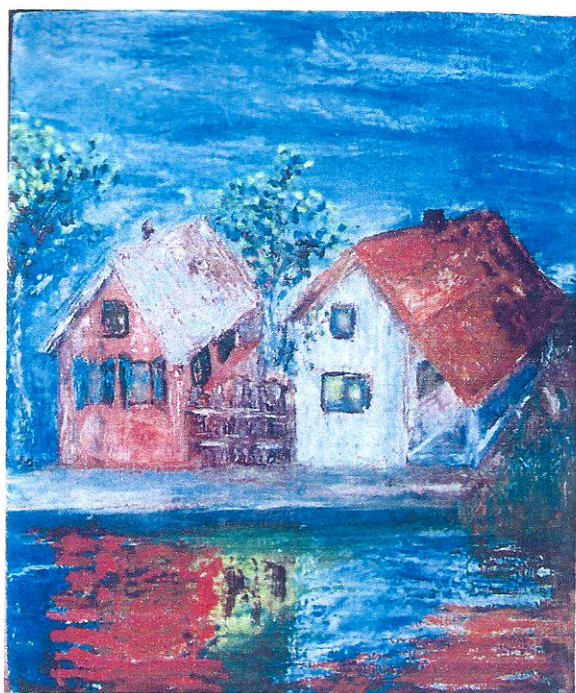
Papp Cecília: Duna-part

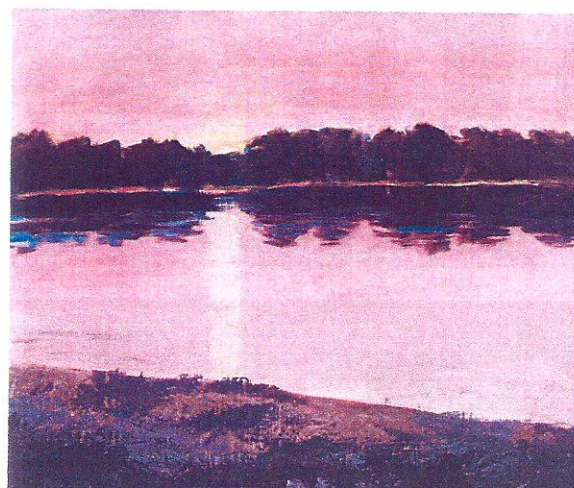
Molnár Györgyi: Mediterrán utcarészlet

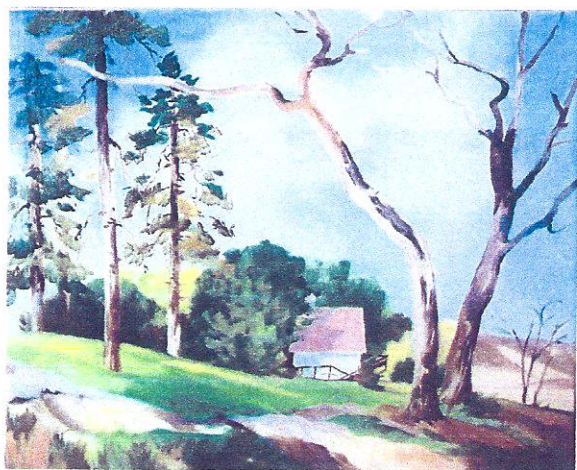
Táboriné Ugray Klára: Dunai látkép

Rudas Judit: Vízparti házak

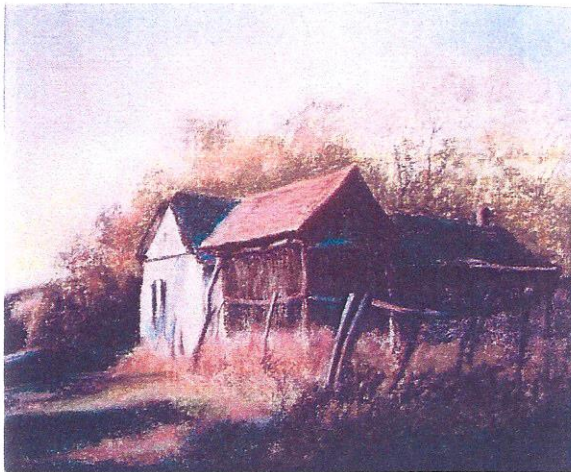
Rosta Erzszi: Napkelte

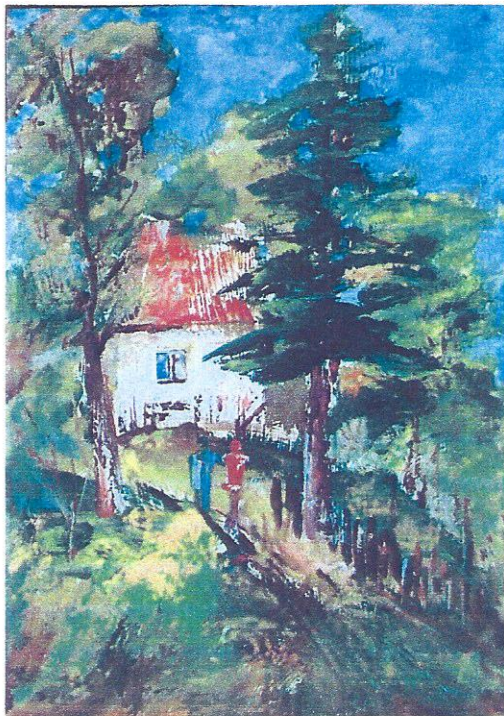
Nagyné Koncz Éva: Üdülőpark

Bartis Ilona: A természet színei

Kápolnás Klára: Öreg tanya

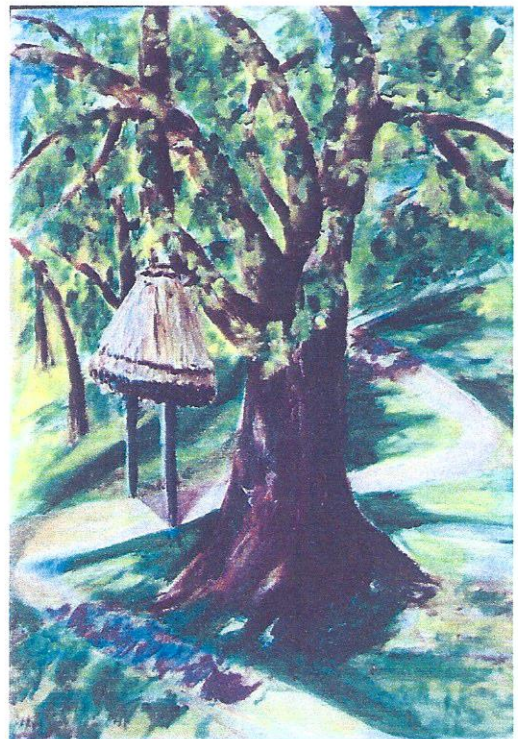
Zsombolyai Mária: Ahol lakni szeretnék

Bakos Vera: Kis híd

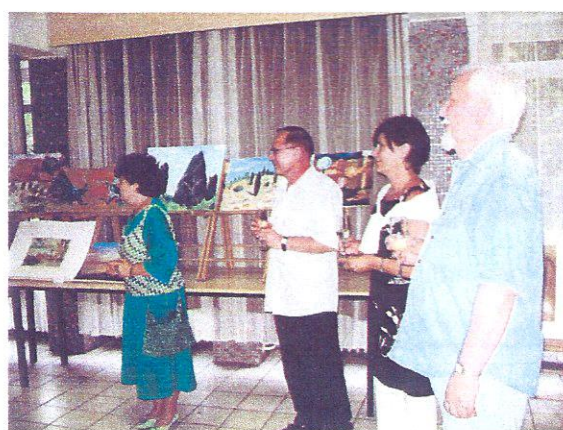
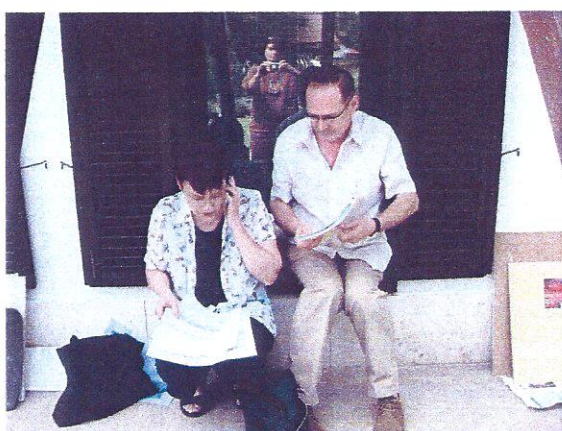
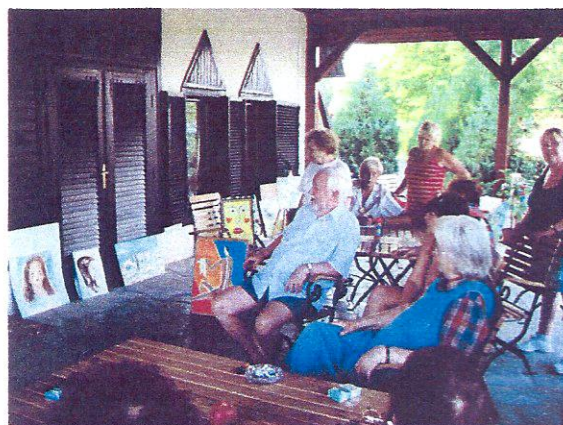

Nagyné Koncz Éva: Napraforgó

V. Mosolygó Ildikó: Árnyas fák

Életképek

Újra köztetek!

Sokévi táborozás után, néhány év kihagyással úgy rendezte az élet: 2008-ban részt vehetek Buna Konstantin festőművész úr irányítása alatt a Vasas képzőművészeti táborában Baracson. Ott, ahol a Duna lomha lassúsággal, méltósággal ezer szint váltva csordogál az óceán felé. Van módunk csodálni, festeni mint modellt, és üzenetet küldeni az ismeretlen világba. Rendezett park ősfákkal, ősgyeppel, éj felé nyújtózó fenyőfákkal. Festői kis birodalom: e terület gondozói, gazdái sajátjuknak tekintik. Előteremtenek mindent, ami a kikapcsolódáshoz elengedhetetlen. Támogató segítséget a Dunaújvárosi Művelődési Házból Szántó Péter úrtól és kedves nejétől kapunk. Rajtuk kívül Melinda (akit imádunk) törődésének köszönhetően minden pillanatunk gondatlanná válhat. Aki nélkül nem lehetne itt e népes társaság, az ország minden részéről érkezett alkotók. Néhány régi ismerőssel jó találkozni, de jó új emberekkel is megismerkedni, ahogy az érkezésünkkel elmondtam egy idézetet Konstantin felé címezve, ezt most kibővítem mindenki felé, azzal, hogy köszönöm, hogy itt lehettem.

„Senki sem magától lett olyan, ami. Mind ezernyi más emberből vagyunk. Bárki, aki valaha kedvességet tett nekünk, vagy bátorítóan szólt hozzánk, része lett a mi karakterünknek, gondolatainknak, sikereinknek is.”

Sziasztok: Mária

Zsombolyai Mária grafikája

Bartis Ilona grafikája

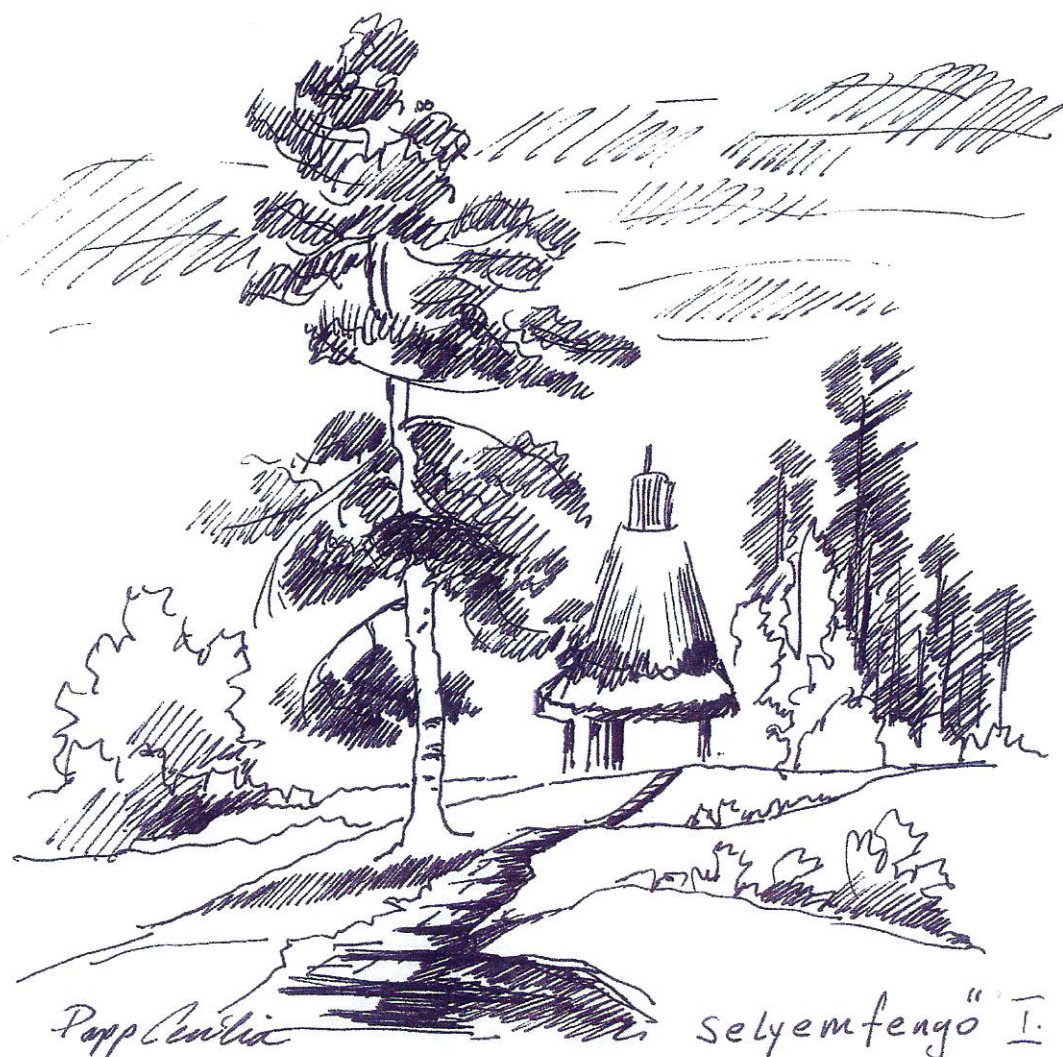
HAJRÁ MAGYARORSZÁG!

Van az alkotótáborban egy anyuka, aki az alkotás közben gyermekeiért izgul.

Mivel az Olimpia éve van, különböző megpróbáltatások előtt állnak, még mielőtt Pekingbe eljutnak. Történetesen a vízilabdáról van szó, mely sport teljes mértékben az élvonalban van, mi tagadás, győzni szeretnének! Ami az anyukát érinti, a vízilabdás Varga testvérekért izgul, miközben papírra veti gondolatait.

Dani és Dumi 2-3 éves koruk óta vízben vannak, előbb a tökéletes úszás stílusát sajátították el, majd automatikusan áttértek a labdajátékra. E hosszú út: fáradtságos edzések, kitartó szívós munka következményeképpen 2008-ban eljuthatnak az Olimpiára, de előtte órákon belül a spanyolországi Malagában bizonyítani kell az Európa-bajnokságon. Rajzolás közben ezért is drukkol a mama:

Varga Gabi

Papp Cecília: Selyemfengő I.

Előadást hallgattunk...

...hiányoztak a fiúk

Deák Margit grafikái

Rosta Erzs: Dunapack üdülőben

Csevegés...

Klári: Mindenkinek van sámlija.
Csak nekem nincs...!
Mindenki hozott magával sámlit
vagy széket, csak én nem hoztam!
Most pedig annyira kellene, hogy legyen!

Éva: Azokat ott. Itt kérték.

Klári: Bizományba lehet kapni?

Éva: De tudd, hogy neked is van egy sámlid!

Klári: Van? Hogyhogy vaaan?

Éva: Azért van, mert az a sámlid az én sámlim,
ami a tiéd.

Klári: ? – Akkor jó. – Köszönöm!

Cili: Jó munkához sámlid kell.

Cili

Mayer Irén grafikája

Mitől nem váltam híressé –

avagy butaságom története

A szerdán szokásos képzőművész körbe vittem két alkotásom. Azon ritka események közé számított mikor Buna Konstantin tanár úr nem talált rajtuk kivetnivalót, és rámondta az „ámen”-t. Kár, hogy nem láttam el szignóval akkor a képeket. A foglalkozás végeztével egy festőtársnőmet is haza akartam fuvarozni. Beszálláskor valamin jót derültünk, így teljesen megfeledkeztem arról, hogy egyik képemet a falhoz támasztottam, a másikat a tetőre tettem, míg nyitottam a kocsit. Nagy nevetésben voltunk, így megfeledkeztem a képekről. Igaz, hogy dudáltak meg jeleztek mögöttem, de én nem törődtem vele. Így történt, hogy Lőrinc és Kispest határában elhagytam a tetőről a képet. Legalább szignáltam volna, mert ha megtalálják, és felteszik az internetre, híres is lehetnék.

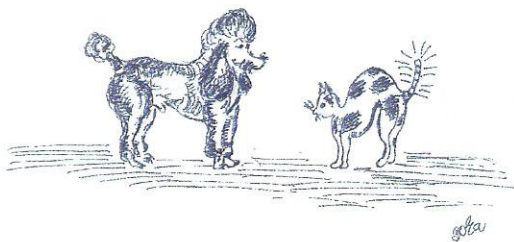
Mindezt megjátszottam már egy kalapáccsal is: az is a kocsitetején maradt. Wekerléről Lőrincre, onnan a kispesti Penny-be „utazott” a kocsitetején. Ott kocogtatta meg vele az ablakomat egy kétes kinézetű alak, amitől majdnem a frász tört ki, de megnyugtatóan, hogy ez az én kalapáccsom, és nem akar bántani, csak oda szeretné adni, mielőtt elvesztem a kocsitetejéről.

Fehérné Gádori Melinda

EZ + AZ

Baracsi tudósítások

- Erzsike a Dunába táncolt – akkor még mezítláb – máskor ugyanis cipőstől futott a vízbe a kalapja után.
- Kata lába derékszögben égett le a parton..
- G. Melinda egerekre vadászott.
- F. Marika a boltban nem vásárolja, hanem bérbe veszi a szalmakalapot.
- K. Klárit kiöntötte a Duna – úszott cipő, nadrág, törölköző.
- A mén odamén, s a múzsa helyett homlokon akarta csókolni Marikát.
- Kata egy hanyag hajnali (!) mozdulattal mindent törölt a fényképezőgépéről.
- Koffán Károly festőművész előadását a kábeltévé, az újságíró, a fotóriporter, valamint a déli harangszó, vagyis az ebéd szakította meg...
- A viharos szél mindenkit megviselt. Repültek az ecsetek, paletták, állványok, lépek – szóval minden és mindenki szárnyalt...
- Ilona és Zsombi naponta 2x kitartóan, kúraszinten masszírozta a talpát a Duna homokos fövényében.
- Mint közeli érintettek, közösen szurkoltunk Varga Gabi fiainak – Dénesnek és Dánielnek – a vízilabda meccsek alatt – s nem is hiába!
- Emi majdnem (!) bekapta a legyet.

Bogácsné Kis Katalin grafikája

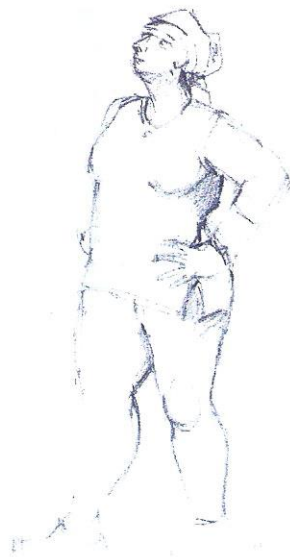
Párbeszéd

N. Kati: Mi az a piros pötty a képed sarkában?
Galóca?
Jéééé, ez egy gyerek!!!...de mit néz??
F. Mari: A cipőjét...

- Rosta, Te hány éves vagy?
- 70x50 cm!

Apró...

- Fakivágást, átültetést vállalunk! A 2-es szoba lakói
- Jóképű 80 feletti sekrestyésnek kapunyitást vállalok! Lilu
- Pohár sörömet pót kapukulcsra cserélném – cím a kiadóban.
- Madár- és macskaetetést, pipacskaszálást vállalunk. A 8-as szoba lakói
- Elveszett ecsetemet keresem. Aki megtalálja, hozzon vele festőszert is. Kati az „alsóházból”

Bakos Vera grafikája

Orvosi tanácsok – többeknek ajánlva

- Mi a hosszú élet titka?
- Szedd folyamatosan a levegőt!
- Mit csináljak, doktor úr?
Olyan feledékeny vagyok!
- Kérjen kölcsön.

Nagyné Koncz Éva grafikája

Varga Gabi: Hajrá Magyarország!

Köszönetet mondunk:

Szántó Péternek, a dunaujvárosi Munkásművelődési Központ igazgatójának
és feleségének, Aninak, akik a bevásárlásban is szerepet vállaltak;
a Munkásművelődési Központ munkatársainak, akik a kiállítás megvalósításában segédkeztek;
Kovács Lajosnak, a Dunapapír Szakszervezeti Bizottság elnökének; aki a szállást biztosította;
Faragó Ferencnek, aki az étkezést biztosította;
... Zsuzsikának, a gondnoknőnek.

Továbbá az anyagi és más természetű támogatásért:

Az Oktatási és Kulturális Minisztériumnak;
a Vasas Szakszervezeti Szövetségnek;
a Vasas Művészegyüttes Alapítványnak;
a Vasas Művelődési Intézmények Szövetségének.

Szerkesztette: Nagyné Koncz Éva és Rosta Erzsi
Felelős kiadó: Závodszky Zoltánné